

Indenrigsminister Birte Weiss
 Indenrigsministeriet
 Christiansborg Slotsplads 1
 DK-1218 København K

Pr. telefax (i alt 3 sider)

30. maj 1995

Kære Birte Weiss

Tak for dit brev af 23. maj med kommentarer til mit brev af 11. maj 1995, hvor du medsender en udtalelse af 18. maj 1995 fra Justitsministeriet vedrørende forslag til ændring af udlændingeloven samt Indenrigsministeriets udredning af 3. maj 1995.

Jeg synes, de grundige udredninger har været nyttige, hvilket de utvivlsomt også vil være i forbindelse med administrationen af den eventuelt kommende lovændring. Bl.a. lægger jeg vægt på, at det både i Indenrigsministeriets og i Justitsministeriets udtalelser lægges til grund, at lovændringen vil stride imod de forpligtelser, som Danmark har påtaget sig i forbindelse med tiltrædelsen af Den Europæiske Menneskerettighedskonvention, medmindre lovændringen administreres således, at en "frihedsberøvelse alene vil blive iværksat efter en konkret og individuel vurdering af den pågældendes forhold".... Deraf følger, at hverken alder eller nationalitet kan være eneafgørende, og der må foreligge konkrete individuelle holdepunkter for at antage, at den pågældende – efter at have indgivet ansøgning om asyl – vil unddrage sig asylsagsbehandling. Jeg går ud fra, at sådanne individuelle begrundelser vil blive givet af såvel politi som af domstole, i det omfang domstolene inddrages.

Da jeg i øvrigt forstår, at lovforslaget vil blive fremmet, skal jeg for en ordens skyld kun knytte enkelte kommentarer til det modtagne materiale.

Et hovedpunkt i forbindelse med vurderingen af forslagets forhold til Menneskerettighedskonventionens Artikel 5 er, om der er tale om en person, "mod hvem der tages skridt til udvisning eller udlevering".

Selv om man nu fortolker begreberne udvisning og udlevering bredere end i normal dansk forståelse, vil der formentlig kunne være enighed om, at dét Artikel 5, stk. 1, litra f, vedrører, er personer, mod hvem der tages skridt til "bortfjernelse fra landet", jf. også din skrivelse side 3:

"ud fra en sproglig fortolkning af, hvad der ligger i selve ordet "udvisning" forekommer det mest nærliggende at lade udvisningsbegrebet omfatte enhver tvangsmæssig udsendelse af en udlænding, der har fortabt sin ret til ophold i den udsendende stat, og ikke kun de tilfælde, hvor der knyttes et indrejseforbud til udsendelsen".

Men det er der netop ikke tale om, når en person som f.eks. i bulgarerens tilfælde, jf. Østre Landsrets 16. afd.s kendelse af 23. sept. 1994, var i besiddelse af et lovligt – eller formodet lovligt – visum. Hans ansøgning om asyl kan jo ikke retligt betragtes siges at være indledning af en procedure, der kan ende med udvisning, men alene med et afslag og derefter med yderligere beslutninger.

Jeg synes i øvrigt, at det er værd at understrege, at en asylansøger, uanset asylmotiv og uanset nationalitet, køn og alder, alene betjener sig af en ret, som han har såvel internationalt som nationalt til at søge om beskyttelse. Han begiver sig fuldt legalt ind i en administrativ procedure. Derimod er den person, der står over for en udvisning eller udlevering karakteriseret ved, at han har eller formodes at have begået noget "irregulært", enten en lovovertrædelse eller en anden form for handling i strid med det pågældende lands udlændingeregler.

Justitsministeriets henvisning til sagen Caprino v. UK taler om at "a lawful deportation procedure has been instituted....". For mig er det at strække ordene meget vidt at tale om, at en asylansøgning om asyl og en forventet åbenbart grundløs-procedure er ensbetydende med, at "a deportation procedure has been instituted".

Jeg har i øvrigt mærket mig, at der tilsyneladende ingen kommissionspraksis er vedrørende frihedsberøvelse under asylsagsbehandling.

Jeg er for så vidt enig med Justitsministeriet i, at Den Europæiske Menneskerettighedskonvention er opbygget på en sådan måde, at det oftest